

Dilluns, 16 de febrer de 1998

Complot contra el PSOE Tema del dia

De l'Abc' a Televisión

Luis María Anson va deixar la direcció d'Abc el 13 de juny de 1997 quan va ser nomenat president de Televisión Española. El va substituir Francisco Giménez-Alemán.

La trama desvelada per Anson va ordinar l'abdicació del Rei

La sortida de Joan Carles facilitaria un ampli indult favorable a Conde

El periodista admet que va participar en una conspiració contra Felipe

Dirigents del PP van contemporitzar amb la conjura durant 1994 i 1995

LUIS DIEZ
Madrid

Luis María Anson Oliart, exdirector del diari Abc, president de Televisión Española i acadèmic de la llengua, destapa en una entrevista que avui publica la revista *Tiempo* només una part d'una conspiració política contra els socialistes. Anson afirma en la mencionada publicació que per acabar amb Felipe González "va ser necessari arribar al límit i posar en perill l'Estat". El periodista no es refereix en les seves reflexions al cas GAL ni explica les dimensions del concert d'interessos per enderrocar el govern ni el propòsit final de la trama en què va participar. Felipe González i Rafael Vera el van animar a explicar la veritat a fons i no només una petita part referida al complot mediàtic.

Les fonts consultades i coneixedores de la trama van coincidir a destacar la importància que un protagonista actiu de la conspiració reconegui que es va forçar la màquina del joc brut i que es va arribar a posar l'Estat en situació de risc. El mateix González va dir ahir que els propòsits eren "molt més ambiciosos" que la seva simple substitució.

La trama va prendre forma a partir de la intervenció de Banesto pel Banc d'Espanya i de l'acusació de delictes econòmics contra l'exbanquer Mario Conde, al desembre de 1993, i es va desenvolupar al llarg de 1994 i 1995. Prèviament, el president del PP, José María Aznar, i els seus homes de confiança i actuals vicepresidents, Francisco Álvarez-Cascos i Rodrigo Rato, havien recollit informació per demanar responsabilitats pel cas GAL al mateix Felipe González. Aznar havia visitat l'agost i el setembre de l'any 1993, després de perdre les eleccions, Ricardo García Damborenea a Siones (Burgos).

Interessos polítics

L'octubre de 1994, a la recepció al Palau Reial amb motiu de la Festa Nacional, Aznar havia amenaçat el PSOE de demanar la reobertura del cas GAL si la comissió parlamentària llavors creada per investigar i estudiar el finançament dels partits polítics reobria el cas Naseri. La trama estava en marxa i adquiria dimensions polítiques, mediàtiques i econòmiques. Hi van intervenir inicialment algunes persones que després es van retirar al conèixer la dimensió de les coses.

Les fonts consultades coincideixen en l'existència d'un es-

AGUSTIN CATALAN

Anson entra a la Real Academia Española el dia 8 passat, flanquejat per Ignacio del Bosque i Ana María Matute.

quema amb pressions molt fortes perquè el rei Joan Carles abdiqués al complir 60 anys —va celebrar aquest aniversari el 5 de gener passat visitant les tropes a Bòsnia— i promulgues un ampli indult que exculpés de les seves responsabilitats penals el banquer Conde. Anson era coneixedor d'aquests punts, així com del projecte de Constitució republicana que havia començat a fer circular l'advocat Antonio García Trevijano.

En el disseny polític de què van tenir informació no només dirigents del PP, sinó també d'IU, hi figurava la reducció del paper dels partits democràtics i la implantació d'un sistema electoral de llistes obertes que facilités operacions similars a la de Miquel Roca el 1986 i garantis el triomf de personalitats en detriment dels partits.

Al llarg dels anys 1994 i 1995,

APUNT

Ramón Cotarelo

Catedràtic de Ciències Polítiques i escriptor

La conspiració

Així que, segons l'acadèmic Anson, des del 1993 va funcionar una conspiració amb el més granat del sindicat del crim (els que més ho negaven) per acabar amb González al preu que fos, fins i tot al dels procediments més detestables i immorals amb perill per a l'Estat i la Corona. Així que, segons el defensor de la legalitat Anson, es tractava d'aconseguir la impunitat per a Mario Conde. Així que, segons el monàrquic Anson, estaven conxorxats els republicans de la rebotiga difamadora coneguts de tothom. Així que, segons el conservador Anson, també es comptava amb els comunistes per a aquestes lites tan nobles. Anson, com el Marc Brut de Shakespeare, és un home honrat, que a més d'una butaca a l'acadèmia, es mereix més honres pàtries. Com els altres

conxorxats, gràcies a la valentia dels quals, moral i amor a la justícia, conservem les llibertats davant l'infame felipisme. Per això han de continuar predicant des de tots els mitjans mentre persegueixen, censuren i silencien els que fa uns anys que denunciaven aquesta canallada. Prou que s'ho han guanyat.

¿Què és el més divertit d'aquesta vergonyosa confessió? Doncs la pintoresca idea de l'alternança, l'obligatorietat de la qual justificava recórrer a les més grans vileses. Sàvia teoria que ha fingit que compartia molta bella consciència centrista i molt de neci amb saviesa de categoria.

Al final, van guanyar: Aznar és president del Govern d'Espanya amb el decisiu suport daquestes persones tan desinteressades.

els dirigents del PP van contemporitzar amb els avenços de la conjura perquè en el deteriorament polític de González hi xifraven el seu futur polític. Encara més, a finals de 1994, Francisco Álvarez-Cascos participa en una reunió al despatx de Pedro J. Ramírez, director d'*El Mundo*, amb l'advocat de José Amedo i Michel Domínguez, Jorge Manrique, al qual promet l'indult per als seus clients empresonats si aquests expliquen el que saben del GAL. En aquella reunió, de la qual hi ha proves, Álvarez-Cascos no amaga la seva contrarietat perquè Amedo fa saber que ha d'implicar Ricardo García Damborenea, el nom del qual el PP barallava com a candidat a l'alcaldia de Bilbao a les eleccions de 1996.

La trama té l'aportació informativa robada al Césid per l'ex-cap de l'Agrupació Operati-